

моніторинг стану довкілля та контроль у сфері охорони навколишнього природного середовища і забезпечення екологічної безпеки; міжнародне співробітництво у сфері охорони навколишнього природного середовища та забезпечення екологічної безпеки [3].

Список використаної літератури

1. Стрішенець О.М. Чинники впливу макроекономічного та мікроекономічного характеру на екологічну безпеку підприємств / О.М. Стрішенець // Перспективи розвитку економіки України: теорія, методологія, практика : матеріали ХХ Міжнар. наук.-практ. конф. (25-26 травня 2015 р.) / відп. ред. Л. Г. Липич. – Луцьк : Вежа-Друк, 2015. 38-39 с.

2. Павлов К.В. Застосування методів нормування показників та нечіткої логіки при оцінці рівня еколого-безпечного природокористування / К.В. Павлов // Структурні зміни в економіці природокористування: теоретичні основи та прикладні аспекти [Текст] : [кол. моногр.] / за заг. ред. д-ра екон. наук, проф. О.М. Стрішенець. – Луцьк: Вежа-Друк, 2016. – С. 46-63.

3. Закон України от 21 декабря 2010 года № 2818-VI Об Основных принципах (стратегии) государственной экологической политики Украины на период до 2020 года.

УДК [332.368:504] (477.81)

Теслюк Михайло Олександрович

студент 5-го курсу Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

Науковий керівник: Стрішенець О. М.

д.е.н., професор Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ У РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ

На сьогодні питання у сфері поводження з відходами стоїть дуже гостро в Україні. Причиною цьому є невинне зростання обсягів утворення відходів а також їх значне накопичення. Лише за 2015 рік в Україні (без урахування даних АР Крим та м. Севастополь) утворилось близько 48 млн м³ побутових відходів, або близько 10 млн. тонн, які захоронюються на 6 тис. сміттєзвалищ і полігонів загальною площею понад 9 тис. га.

Зважаючи на трагічні події що виникли на Грибовицькому полігоні твердих побутових відходів, що на Львівщині, необхідно детально проаналізувати ситуацію поводження із відходами що виникає у регіонах України.

Не викликає сумнівів і той факт, що необхідно повторно використовувати відходи, адже на це є декілька причин: по-перше, ресурси багатьох матеріалів на Землі обмежені та не можуть бути заповнені в терміни, порівняно з часом існування людської цивілізації. По-друге, потрапивши в навколишнє середовище, матеріали зазвичай стають забруднювачами. По-третє, відходи та

вироби, що закінчили свій життєвий цикл, часто (але не завжди) є дешевшим джерелом багатьох речовин і матеріалів, ніж природні джерела [4].

Залучення відходів у повторний ресурсний цикл відбувається в Україні досить активно. Цьому присвячені роботи В. Г. Братчикова, Г. П. Виговської, Т. П. Галушкіної, Б. О. Горлицького, В. С. Міщенко та ін., а серед зарубіжних учених – М. Б. Плущевського, М. Ф. Реймерса, В. А. Уліцького та ін. У їхніх працях, зокрема, висвітлюються особливості організаційно-економічного механізму поводження з відходами як вторинними ресурсами а також технологічні аспекти їх переробки та утилізації [2].

Метою дослідження є аналіз стану та перспектив розвитку вторинного ресурсокористування Рівненської області, визначення на цій основі проблемних питань і напрямів удосконалення відповідної діяльності.

На території Рівненської області нараховується більш як 1000 підприємств, установ і організацій, виробнича діяльність яких пов'язана з утворенням промислових та побутових відходів. Відповідно до державного статистичного спостереження №1 - відходи „Поводження з відходами обсяг накопичення промислових відходів I-IV класів небезпеки станом на 01.01.2016 року становить 36314,3 тис. т, у тому числі II-III класів небезпеки – 16,114 тис. т. В 2015 році в Рівненській області утворилось 843303 т відходів I-IV класів небезпеки, спалено 81,0 тис. т сміття [1].

Основними підприємствами-забруднювачами Рівненської області є ПАТ «Рівнеазот», ДП НАЕК «Енергоатом», ТзОВ «Високовольтний союз – РЗВА».

Основним способом видалення твердих побутових відходів на сьогодні в Рівненській області є їх захоронення на полігонах і сміттєзвалищах. Станом на 01.01.2016 загальна кількість полігонів та звалищ твердих побутових відходів в містах та селищах області складає 26 одиниць загальною площею 122,1 га .

Серед підприємств, що здійснюють утилізацію відходів необхідно виділити:

– Здолбунівський завод пластмасових виробів «Іскра», що спеціалізується на переробці сировини та відходів з поліетилену, полістиролу, поліпропілену.

– Костопільська філія ДП «Укрветсанзавод», що спеціалізується на виробництві кісткового борошна для потреб сільського господарства, сировиною для чого є відходи обвалування туш, кістки тощо.

– ТзОВ «Еко-Хелп», що займається збором відпрацьованих люмінесцентних ламп.

Вирішення проблеми побутових і промислових відходів на нашу думку слід розглядати як сукупність екологічної та ресурсної складової управлінської політики місцевої влади, яка має регулювати проблеми утилізації і переробки [3].

Тому ми вважаємо, що було б доцільним здійснити такі кроки:

- прийняти рішення з приводу впровадження додаткового екологічного податку на основні підприємства-забруднювачі Рівненської області;
- надати можливість використання відходів як проміжної продукції (сировини) з метою перероблення на підприємствах та вторинного використання;
- створити базу даних щодо ефективності маловідходних та екологічно чистих технологій за галузями, технологій утилізації та знешкодження відходів, впровадження інформаційної системи їх обліку а також використання;
- удосконалити контроль та нормативно-правову базу поведження та використання відходів.

Список використаної літератури

1. Доповідь про стан навколишнього природного середовища в Рівненській області у 2015 році [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ecorivne.gov.ua/tmp/dopovid_2015.pdf
2. Маковецька Ю. М. Сучасний стан вторинного ресурсокористування в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://economics-of-nature.net/uploads/arhiv/2011/Makovetska.pdf>
3. Стрішенець О. М., Козлов В. Еколого-ресурсні аспекти вирішення проблеми відходів Волинської області // Екологія і природокористування в системі оптимізації відносин природи і суспільства: матеріали II міжнар. наук.-практ. Інтернет-конф. 19-20 березня 2015 р. – Тернопіль: Крок, 2015. – с. 327-328
4. Стрішенець О. М., Макачук Б., Купчак В.Р. Сортування відходів як основа вторинного ресурсокористування / Актуальні проблеми розвитку економіки України: матеріали Міжнар. відеоконф. Молодих науковців, асп., здобувачів і студ. (11 листоп. 2015 р.) / відп. ред. Л. Г. Липич. – Луцьк: Вежа-Друк, 2015. – с. 36-37

УДК [33:504] (477)

Теслюк Михайло Олександрович
студент-магістр 5-го курсу Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки
Науковий керівник: Павлов К. В.
к.е.н., доцент Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

ШЛЯХИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ

Екологічна безпека – це такий стан довкілля, при якому забезпечується попередження погіршення екологічної обстановки та виникнення небезпеки для здоров'я людей. Вона гарантується громадянам України шляхом здійснення широкого комплексу взаємопов'язаних політичних, економічних, технічних, організаційних, державно-правових та інших заходів [2].